

1. <u>Mishnah Sanhedrin 4:5 based on Munich MS</u>	<u>סנהדרין לו ע"א כתב יד מינכין</u>
<p>For this reason, the person was created <u>individually</u> in the world,</p> <p>to teach you that whosoever destroys a <u>single</u> soul, Scripture considers that person as though they had destroyed a complete world;</p> <p>and whosoever preserves a <u>single</u> soul, Scripture ascribes [merit] to that person as though they had preserved a complete world.</p> <p>And for the sake of peace among creatures, that one might not say to his fellow, 'my father was greater than yours, and that the sectarians should not say, there are many ruling powers in heaven;</p> <p>And to proclaim the greatness of the Blessed Holy One: for if a person mints many coins from <u>one</u> mold, they all resemble <u>one</u> another, but the Supreme Ruler of Rulers, the Blessed Holy One, fashioned every person in the stamp of the first person, and yet not <u>one</u> of them resembles another.</p> <p>For this reason, every <u>single</u> person is obliged to say: the world was created for my sake</p>	<p>לפיכך נברא אדם יחיד [בעולם],</p> <p>ללמדך, שכל המאבד נפש אחת (מישראל), מעלה עליו הכתוב כאלו אבד עולם מלא. וכל המקים נפש אחת (מישראל), מעלה עליו הכתוב כאלו קים עולם מלא.</p> <p>ומפני שלום הבריות, שלא יאמר אדם לחברו אבא גדול מאביך. ושלא יהו מינין אומרים, [רשויות] הרבה (רשויות) בשמים.</p> <p>ולהגיד גדלותו של [מלך מלכי המלכים] הקדוש ברוך הוא, שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכלן דומין זה לזה, ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחברו.</p> <p>לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר, בשבילי נברא העולם.</p>

What kind of identity is this Mishnah shaping? What values are being lifted up? Can you identify the literary structure?

2. <u>Pahad Yitzhak, Rav Yitzhak Hutner, Shavuot 21</u>	<u>פחד יצחק שבועות כא</u>
<p>2. The basic fact upon which the establishment stands is that a "the person was created as an individual." From this foundational fact immerses two alternating voices. The first voice declares: "All of us are the children of a single father", our family-tree can be traced to a single human being. If so, clearly, all of us are only partial sections of a single unit, and each of us are nothing more than segmented pieces of a single wholeness. This is a faithful source of the unity of humankind. However, the second voice declares: The nature of the one who births is in the child. Since the head of our family-tree is a single</p>	<p>ב. העובדא היסודית, אשר עליה עומד כל הבנין, היא העובדא כי "אדם נברא יחיד". מתוכה של עובדא יסודית זו בוקעים הם שני קולות מתחלפים. הקול הראשון מכריז ואומר: "כולנו בני אב אחד נחנו", ראש היחוס שלנו הוא אדם יחיד; ואם כן, בודאי, שכולנו איננו אלא פרקים, פרקים של קומה אחת, וכולנו איננו אלא חלקים, חלקים של שלמות אחת. והרי זה מקור נאמן לאיחוד-אדם. אולם הקול השני מכריז ואומר: טבע המוליד בנווד. ומכיון שראש היחוס שלנו הוא אדם</p>

<p>human being, as a matter of course each one of us is imprinted with an aspect of the uniqueness of our origin. "Flesh and blood people press many coins from the same seal, and they are all identical, while the Holy Blessed One molded all human beings with the seal of the original person, and there is not a single one who is like their fellow." And thus, this is a faithful source of the uniqueness of the human being. The result is that the very foundational fact that "the person was created as an individual" gives birth to two alternating descendants. We have a common source to both the unity and the uniqueness of the human being.</p>	<p>יחידי, ממלא גם בכל אחד ואחד מאתנו טבועה היא מדת היחידות של ראשית מחצבתנו. "בשר ודם טובע כמה מטבעות בחותם אחד, כולן דומין זה לזה, והקב"ה טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון, ואין אחד מהם דומה לחבירו." והרי זה מקור נאמן ליחוד האדם. ונמצא, דאותה עובדא יסודית של "נברא אדם יחידי" הרי היא בית-אב לשתי תולדות מתחלפות. ויש לנו מקור משותף גם ליחוד-אדם וגם לאיחוד-אדם.</p>
<p>4. ...And in Psalms it says "Shine the light of your face/show us favor that we may be saved" (Ps. 80:20) and the Sages said about this "We have nothing but the favor/light of Your face." That is to say, the singularity of a human requires them to say "for me the world was created". And certainly in Original Man's situation at creation, the recognition that "the world was created for me" was revealed to him in its fullest simplicity. But after The Blessed Holy One rested the Divine hand on him and shrunk him, and decreed death upon him, certainly this awareness that "the world was created for me," is only available by enduring a trial. After all, according to the simple understanding of matter, the existence of death seems to contradict the understanding that "the world was created for me." For the world remains even after the passing and demise of the individual.</p>	<p>ד. ... ובתהילים הוא אומר האר פניך ונושעה ואמרו על זה חכמים: "אנו אין לנו אלא הארת פניך בלבד." כלומר, יחידותו של אדם מחייבת אותו לומר "בשבילי נברא העולם." ובודאי במצבו של אדם הראשון בשעת יצירתו, היתה הכרה זו ש"בשבילי נברא העולם" גלויה לפניו בכל מלא פשיטותה. אבל אחר שהגיה עליו הקב"ה כפו ומיעטו, ונגזרה עליו מיתה, הרי הכרה זו ש"בשבילי נברא העולם," אינה באה לו לאדם אלא על ידי עמידה בנסיון. של דברים, הופעת שהלא בפשוטם המיתה נראית כסותרת את ההכרה ש"בשבילי נברא עולם." שהרי העולם נשאר קיים ועומד, גם לאחר חליפתו ומיתתו של אדם.</p>
<p>8. The truth of the matter is that this equation of love for one's fellow to love for oneself is utterly impossible except in a time when our family tree is open before us, truly revealed with total clarity, connecting us directly to Original Man who was created singularly.</p> <p>...And it turns out that we have before us a chain of obfuscations that by their very nature connect with one another. The appearance of death obfuscates our ability to recognize that "the world was created for me", and consequentially, it obfuscates the uniqueness of Original Man, and consequentially it obfuscates the unity of humans, and thus blurs and obfuscates completely and entirely the level of "like yourself" in love of your fellow.</p>	<p>ח. ...קושטא דמילתא הכי הוא, דהשוואה זו של אהבת הזולת לאהבת עצמו, לא תתכן בשום פנים אלא בשעה שספר היוחסין שלנו מאדם הראשון שנברא יחידי, הוא פתוח לפנינו, בגלוי ממש בכל מלא פשיטותו.</p> <p>...ונמצא, דיש כאן לפנינו, שלשלת של העלמות, אשר טבעותיה אחוזות הן זו בזו. הופעת המיתה מעלימה על ההכרה של שבילי נברא העולם, ומתוך כך היא מעלימה על יחידותו של אדם הראשון, ומתוך כך היא אדם, מעלימה על אחדותו של ומתוך כך היא מאפילה ומעלימה לגמרי ובהחלט, על מדרגת "כמוך" באהבת הזולת</p>
<p>10. We have merited in any case to the rule of two obfuscations of two types of uniqueness that were explained before us—the unity of humankind and the</p>	<p>י. זכינו איפוא, לדין כי התעלמותם של שני סוגי היחידות שנתבארו לפנינו, דהיינו יחידות-אדם ויחידות הטוב והמטיב, שניהם מהוים שני</p>

<p>unity of good tidings. The two of them are actually two sides of the same coin.... Afterall, the obfuscation of "the singularity of good tidings" with respect to human-Divine relations is parallel to the obfuscation of the level of "like yourself" with respect to interpersonal relationships.</p>	<p>צדדים של מטבע אחת.... כי העלם "יחידות הטוב והמטיב" ביחסי האדם למקום, משולב הוא בהעלם מדרגת "כמודך" ביחסי האדם לחבירו.</p>
<p>10. And with respect to the giving of the tablets, the Torah said "engraved on the tablets" (<i>harut al ha-luhot</i>). And the Sages interpreted: "Do not read <i>harut</i>-engraved, rather read <i>herut</i>-freedom, freedom from the angel of death." And the idea behind this is as follows: Israel and the Torah are one. And it is well known halakha that the one who witnesses the departing of the soul is like one who sees a Torah scroll burnt. And one who sees a Torah scroll burnt tears their clothing twice, once for the writing and once for the parchment. And because we have seen that the expiring of the soul is compared to the burnt Torah, we can derive that there is a parallel between the soul in the body to the letters on the parchment. And just as the letters on the parchment can be erased and separated from the parchment, so too the soul can be separated from the body. But the tablets were not this way, carved letters are not something additional to the parchment, rather they exist within the stones themselves, part and parcel of them. And they cannot be erased nor separated. And therefore, at the revelation of the giving of the tablets, a relationship between the soul and body was also born in Israel, with a resemblance of engraving that has no possibility for separating the letters from the place in which they are engraved. And that is the intention behind the Sages suggestion that the tablets included freedom from the angel of dead from the word <i>harut</i>. Because <i>harut</i> means engraved, and this engraving is the secret connection between the body and the soul which are inseparable. Israel and the Torah are one entity.</p>	<p>י. והנה במתן-לוחות אמרה תורה "חרות על הלוחות". וחכמים פירשו "אל תקרי חרות, אלא חירות, חירות ממלאך המות." וענינם של דברים אלו כך הוא. ישראל ואורייתא חד הוא.. והלכה רווחת היא כי העומד בשעת יציאת נשמה, דינו כרואה ספר תורה שנשרף. והנה ברואה ספר תורה שנשרף קיימא לן, דקורע שתים, אחת על הכתב ואחת על הגויל. ומדחזינן דמדמינן יציאת הנשמה לשרפת ספר תורה, שמע מינה, שיש דמיון לנשמה בגוף לאותיות על הקלף, וכשם שהאותיות על הקלף ניתנות למחיקה ולהפרשה מן הקלף, כמו כן ניתנת היא הנשמה להפרדה מן הגוף. אבל בלוחות אינו כן, שאותיות החקיקה אינן דבר נוסף על הקלף, אלא שהן נמצאות בתוכן של האבנים, בבחינת מינה ובינה. ואינן ניתנות לא למחיקה לא להפרדה. ומפני כן, בגילוי מתן לוחות, נולד גם בישראל יחס נשמה אל הגוף, בציוור של חקיקה שאין בה מקום להפרדת האותיות ממקום חקיקתן. וזה הוא הענין שדרשו חז"ל שמתן-לוחות היה בו חירות ממלאך-המות מתיבת חרות. מפני שחרות, פירושו חקיקה. וחקיקה זו היא בסוד חיבור נשמה בגוף, באופן שלא ניתן להפרדה. ישראל ואורייתא חד הוא.</p>

<p>3. Ecclesiastes Rabbah 8:1 Rabbi Levi said: The apple of the First Adam's heel could darken the disc of the sun...And just as his heel was thus, how much the more so was his face.</p>	<p>קהלת רבה * 8:1 אמר רבי לוי תפוח עקבו של אדם הראשון מקנה גלגל חמה... ומה אם תפוח עקבו כן, קלסתר פניו על אחת כמה וכמה.</p>
<p>4. Bavli Hagiga 12b</p>	<p>חגיגה י"ב ע"ב</p>

<p>Rav Yehuda said that Rav said: The size of Adam the first man was from one end of the world to the other, as it is stated: “Since the day that God created man upon the earth, and from one end of the heavens to the other,” which indicates that he spanned the entire length of the world. Once he sinned, the Holy One, Blessed be He, placed His hand upon him and diminished him, as it states: “And laid Your hand upon me.”</p>	<p>אמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון מסוף העולם ועד סופו היה שנאמר למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים כיון שסרח הניח הקב"ה ידו עליו ומיעטו שנאמר ותשת עלי כפך</p>
<p>5. Ramban Lev. 19:17</p>	<p>רמב"ן ויקרא פרק יט</p>
<p>The phrase "love your neighbor as yourself" is an exaggeration, since the heart of a person will not accept that he love his fellow as he loves himself. Moreover, Rabbi Akiva has already taught (Bava Metzia 62), "Your life comes before the life of your fellow."</p>	<p>וטעם ואהבת לרעך כמוך - הפלגה, כי לא יקבל לב האדם שיאהוב את חברו כאהבתו את נפשו, ועוד שכבר בא רבי עקיבא ולמד חייד קודמין לחיי חברך (ב"מ סב א):</p>
<p>6. Bavli Pesachim 50a</p>	<p>בבלי פסחים נ ע"א</p>
<p>“And the Lord shall be King over all the earth, on that day shall the Lord be one and His name one” (Zechariah 14:9). The Gemara asks: Is that to say that now He is not one?</p> <p>Rabbi Aḥa bar Ḥanina said: The World-to-Come is not like this world. In this world, upon good tidings one recites: Blessed...Who is good and does good, and over bad tidings one recites: Blessed...the true Judge. In the World-to-Come one will always recite: Blessed...Who is good and does good.</p>	<p>והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד אטו האידנא לאו אחד הוא</p> <p>אמר רבי אחא בר חנינא לא כעולם הזה העולם הבא העולם הזה על בשורות טובות אומר ברוך הטוב והמטיב ועל בשורות רעות אומר ברוך דיין האמת לעולם הבא כולו הטוב והמטיב</p>